

॥ उमावाच ॥ बान्धवान् सगुणानिच्छन्त्येकभक्तेन नित्यदा । सप्तमीं सप्तमीं नित्यं चपयेत् स्त्री पतिव्रता ।
ततः संवत्सरे पूर्णं वृत्तं दद्याद्द्विरण्मयं । सदविणं ब्राह्मणाय शुभवन्धुमती भवेत् ।
करञ्जे दीपकं दद्यात् सदा या प्रमदावरे । पूर्णं संवत्सरे दद्यात् सौवर्णं दीपकं ततः ।
रुचा सा स्त्री भवेद्भर्तुरिष्टा पुत्रवती तथा । सप्तमीनामधि तथा दीपवज्ज्वलते शुभे ।
या शेषभोजिनो नित्यं नैव च स्यादहनुदा । न च स्याद्भुजना सौम्ये नित्यं पतिदेवता ।
शौचान्विता च सततं न च रुचाभिभाषिणी । श्रुश्रुश्रुश्रुयोर्नित्यं शुश्रूषानिरता सती ।
किं तस्या व्रतकैः कृत्यं किं वा स्यादुपवासकैः । या भर्तृदेवता नित्यं सत्यधर्मगुणान्विता ।
विधवा स्त्री तु या हि स्याद्देवयोगात् सती सति । तस्या वक्ष्यामि यो धर्मः पुराणोक्तः सुमध्यमे ।
पतिं संकल्पयित्वा सा चित्रस्य वाऽथ मृण्मयं । तस्य पूजां सदा कुर्यात्सतां धर्ममनुसरेत् ।
तत एवाभ्यनुज्ञाञ्च नित्यं याचेत मुव्रता । व्रतके चोपवासे च भोजने च विशेषतः ।
भर्तृलोकान् व्रजत्येवं न चेदतिक्रमेत् पतिं । शाण्डिली सूर्यवद्भाति सततं पतिदेवता ।
अथ प्रभृति सर्वेषां देवानाञ्चैव योषितः । द्रक्ष्यन्ति पुण्यकविधिं पौराणे याः सनातनाः ।
मुनिश्च नारदः कृत्स्नं पौराणं ज्ञास्यते विधिं । उपवासस्य धर्मात्मा व्रतकानां तथैव च ।
अदितिश्चापि भेन्द्राणी त्वञ्च सोमसुते वरे । प्रवर्त्तने पुण्यकानां व्रतकानाञ्च सर्वदा ।
कीर्त्तनीयाः सतीनां हि भविष्यथ गुणान्विताः । उपवासव्रतविधिं यथावदिह कृत्स्नशः ।
प्रादुर्भावेषु सर्वेषु भार्या विष्णोर्महात्मनः । ज्ञास्यन्ति पुण्यकविधिं नित्यमेव सनातनं ।
विशेषधर्मां धर्माणां स्त्रीधर्मेषु प्रशस्यते । पतिभक्तिरदुष्टत्वमवाग्दुष्टत्वमेव च ।
॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्तास्तु ता देव्यो महादेव्या तपोधनाः । जग्मुर्हृष्टा महादेवो प्रणिपत्य हरप्रियां ।
अदितिर्व्रतकञ्चक्रे शृणु यद्वर्धचारिणी । उमाव्रतविधिः सर्वः पूर्वोद्दिष्टस्तथा कृतः ।
पारिजाते निबध्नाथ मम दत्तस्तु कश्यपः । अदितिर्व्रतकं चक्रे शृणु यद्वर्धचारिणी ।
उमाव्रतविधिः सर्वः पूर्वोद्दिष्टस्तथा कृतः । पारिजाते निबध्नाथ मम दत्तस्तु कश्यपः ।
अदितिर्व्रतकं नाम तद्वत् सत्यभाजया । तदेव व्रतकं दत्तं सावित्र्या धर्मनित्यया ।
तैरेव युक्तैः संयुक्तमिदं त्वभ्यधिकं कृतं । सन्ध्याकाले च संप्राप्ते स्थाने स्थाने तथैव च ।
पूजनं वा नमस्कारो जपश्च द्विगुणः स्मृतः । सावित्रीव्रतकं कृत्वा तथादितिर्व्रतं सती ।
भर्तुः कुलं पितृकुलमात्मानञ्चैव तारयेत् । इन्द्राणी व्रतकञ्चक्रे तदेवैमं यथाविधि ।
रक्तमभ्यधिकं वासो भोजनञ्चैव सामिषं । चतुर्थे दिवसे चापि पुण्यकार्यं विधिः स्मृतः ।
अहोरात्रोपवासस्य देयं कुम्भगतं तदा । गङ्गाया व्रतकं दत्तं तदेवैमं यथास्फुरि ।
स्नानमभ्यधिकं कार्यं प्रत्यूषस्यात्मनो जले । अन्यस्मिन् वा जले माघशुक्लपक्षे हरिप्रिये ।
एतद्गङ्गाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं स्मृतं । सप्त सप्त च सप्ताथ कुलानि हरिवल्लभे ।
॥ स्त्री तारयति धर्मज्ञा गङ्गाव्रतकचारिणी । देयं कुम्भसहस्रञ्च गङ्गाया व्रतके शुभे ।